

ledsager den fælles holdning ⁽¹⁾, hedder det, at denne bevillingsramme »vil opfylde både Rådets ønske om, at programmets mål bliver nået, og dets ønske om, at der sker en ligelig fordeling af de disponible ressourcer i en periode præget af alvorlige budgetstramninger.«

⁽¹⁾ EFT C 210 af 22.7.1999, s. 1.

(2000/C 280 E/046)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2458/99

af Raffaele Costa (PPE-DE) til Kommissionen

(16. december 1999)

Om: Den europæiske skriveartikelindustri

Den europæiske industri, der fremstiller skriveartikler (penne, blyanter, kuglepenne osv.) og kontorartikler generelt, lider under den massive indtrængen på det europæiske marked af artikler, der er en tro kopi af italienske og europæiske modeller, og som markedsføres til priser på henved 50-60 % af deres faktiske værdi.

I spidsen for denne illoyale konkurrence står virksomheder i tredjelande som f.eks. Kina, Indien, Taiwan og Indonesien, der benytter sig af et hav af importører, som er spredt over hele Europa, og har mulighed for at udstille deres produkter på nationale og internationale messer for denne sektor.

Disse udbredte ulovlige tilstande skyldes flere forskellige faktorer tilsammen: ringe kontrol fra de offentlige myndigheders side, tidskrævende (mange år, navnlig i Italien) civile søgsmål med henblik på beskyttelse af varemærker og patenter og manglende økonomisk solvens hos importørerne (det drejer sig ofte om »skuffeselskaber« med et kontor med et sparsomt udstyr, fax og telefon, som kan afvikles og flyttes til et andet sted i et andet navn i løbet af få timer).

Herudover overtræder disse producenter systematisk alle de strenge sikkerhedsbestemmelser, som deres europæiske konkurrenter skal overholde, hvorfor deres produkter frembyder en sundhedsfare for borgerne, navnlig for børn, der ofte er de endelige forbrugere af disse produkter.

Hvis disse ulovlige tilstande og den illoyale konkurrence varer ved, vil den pågældende europæiske – og navnlig italienske – industri blive tvunget til at give op, hvilket vil have særdeles alvorlige følger for beskæftigelsen og for markedet, der vil blive totalt invaderet af farlige produkter af dårlig kvalitet til skade for forbrugerne.

Kan Kommissionen oplyse, hvilke foranstaltninger til en hurtig og effektiv bekæmpelse af dette fænomen den vil træffe for at genoprette lovlige tilstande?

Vil den endvidere tage affære med henblik på at begrænse importen af de pågældende produkter fra lande, der opererer på særlig gunstige økonomiske vilkår som følge af lokale faktorer (latterligt små lønomkostninger i forhold til i Europa, ubetydelige sikkerhedsstandarder på arbejdspladserne, om ikke mangel herpå, ingen bestemmelser vedrørende beskyttelse af produktkvalitet- og sikkerhed) og dermed udelukker en korrekt og loyal konkurrence med de europæiske virksomheder?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Pascal Lamy

(28. januar 2000)

Det ærede medlem har rejst en række vigtige spørgsmål angående indsatsen i Fællesskabet for at afhjælpe de problemer, der opstår som følge af, at virksomheder i en række tredjelande fremstiller og markedsfører varemærkeforfalskede varer. Det er klart, at markedsføringen af varemærkeforfalskede og piratkopierede varer er til skade for indehavere af varemærker, lovlige virksomhedsejere og næringsdrivende samt vildledte forbrugere. Som det ærede medlem så rigtigt påpeger, kan varemærkeforfalskede varer også frembyde en risiko for borgernes sundhed.

For at forhindre at varemærkeforfalskede varer kommer ind og bliver solgt i Fællesskabet, har Fællesskabet vedtaget regler og forordninger, der skal beskytte intellektuel ejendomsret i praksis inden for Fællesskabet. Således er det med Rådets forordning (EF) nr. 241/1999 af 25. januar 1999 om ændring af forordning (EF) nr. 3295/94 om foranstaltninger med henblik på at forbyde overgang til fri omsætning, udførsel, genudførsel og henførsel under en suspensionsprocedure af varemærkeforfalskede og piratkopierede varer⁽¹⁾, muligt for toldmyndighederne i Fællesskabet at suspendere frigivelsen af varer, der mistænkes for at være varemærkeforfalskede eller piratkopierede, så længe rettighedsindehaveren har en klage liggende hos de nationale myndigheder over en ophavskrænkelse. Kommissionen arbejder for øjeblikket nært sammen med medlemsstaterne om Told 2002-programmet for at forbedre informationsudvekslingen mellem toldvæsen og virksomheder og toldvæsenets service over for rettighedshaveren, ved at der lægges større vægt på uddannelse af toldembedsmænd, der arbejder med intellektuel ejendomsret.

Kommissionen vedtog også i oktober 1998 en grønbog om bekæmpelse af varemærkeforfalskning og piratkopiering i det indre marked⁽²⁾, som er starten på en omfattende høringsproces, der skal styrke kampen mod piratkopiering i Fællesskabet.

Som det ærede medlem netop har påpeget, må kernen i en overordnet strategi til bekæmpelse af varemærkeforfalskning være at fjerne problemet ved kilden, dvs. i det land, hvor sådanne varer fremstilles. Et vigtigt skridt i retning af en bedre beskyttelse af intellektuel ejendomsret over hele verden vil være taget den 1. januar 2000, når udviklingslandene (bortset fra de mindst udviklede) i fuld omfang skal have gennemført Verdenshandelsorganisationens bestemmelser om beskyttelse af intellektuel ejendomsret (den velkendte TRIPs-aftale om handelsrelaterede aspekter af intellektuel ejendomsret). Ved at implementere WTO's regler om intellektuel ejendomsret er disse lande forpligtet til at indføre strafferetlig forfølgning og straf i tilfælde af overlagt varemærkeforfalskning i kommercielt øjemed.

Hvad angår det ærede medlems udtalelse om de fremherskende økonomiske vilkår i udviklingslandene vil Kommissionen gerne gøre opmærksom på, at de lave lønomkostninger er en af nøgelfaktorerne for disse landes komparative fordel og en forudsætning for, at de i højere grad kan blive integreret i verdensøkonomien og fortsætte den økonomiske udvikling. Kommissionen er af den opfattelse, at efterhånden som deres levevilkår forbedres, vil de selv være interesseret i at forbedre arbejdsvilkårene, herunder sundhed, sikkerhed og andre aspekter.

⁽¹⁾ EFT L 27 af 2.2.1999.

⁽²⁾ KOM(98) 569 endelig udg.

(2000/C 280 E/047)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2463/99

af Inger Schörfling (Verts/ALE) til Rådet

(16. december 1999)

Om: EU-direktiv om Sveriges restriktive narkotikapolitik

Der findes regler i Sverige, der stærkt begrænser indførslen af stoffer klassificeret som narkotika, selv om de er udskrevet af læger i medicinsk øjemed. For eksempel må en person ifølge den svenske lægemiddelstyrelses forordning 1997:11 kun indføre amfetamin til fem dages personligt forbrug i landet.

Nu har en svensk læge anmeldt Sveriges optræden og regler til Kommissionen. Han hævder, at landets regler strider mod EU-lovgivningen om fri bevægelighed for varer og tjenesteydelser mellem landene. Lægen ønsker, at Kommissionen træffer foranstaltninger mod Sverige og erklærer reglerne ulovlige — dvs. i strid med EF-retten.

Hvis Rådet mener, at Sveriges lovgivning er i strid med EF-retten, har en svensk statsborger i givet fald lov til at få udskrevet narkotika af en læge i et andet EU-land med en mere liberal narkotikapolitik for derefter at indføre det i Sverige — uden at toldvæsenet har lov til at gribe ind?